

[Johan Poulsen.]

engelske myndigheder om en ændring af fiskerigrænsen ved Færøerne. Disse forhandlinger resulterede i en 10-årig overenskomst, der kunne opsiges med 2 års varsel af begge de interesserede parter. Overenskomsten blev godkendt af et flertal i Færøernes lagting, dog med det forbehold, at hvis der i overenskomstperioden ved international overenskomst eller bilaterale forordninger skete sådanne ændringer, som ville have givet Færøerne større rettigheder end dem, overenskomsten indeholder, skulle nye forhandlinger optages. I henhold til den før omtalte overenskomst om islandske trawleres landing af fisk har islandske trawlere samme ret med hensyn til ekspedition af fangsten som de engelske trawlere, medens færøske trawlere i forhold til de engelske kun kommer i anden række. Her mener færingerne, at der er sket en uret i forhold til islændingene. I det hele mener man, at de forudsætninger, under hvilke man fra dansk-færøsk side indgik overenskomsten, er sådan ændret, at der er grund til at optage nye forhandlinger med Storbritannien herom.

Lagtinget har i indeværende samling vedtaget at bemyndige landsstyret til at vælge tre mænd fra erhvervslivet sammen med en repræsentant fra landsstyret til under udenrigsministeriets ledelse at føre de videre forhandlinger herom. Antagelig vil disse engang efter folketingsvalget komme til København for at føre interne forhandlinger med udenrigsministeriet, inden der forhandles med englænderne. Det, man i dagspressen hernede har kunnet læse om krig mellem de engelske trawlere og de færøske fiskerfartøjer, er ukendt på Færøerne og må formentlig opfattes som en slags nervekrig inspireret af kredse i England og Skotland, der eventuelt ser mindre velvilligt på optagelsen af nye forhandlinger.

De to af mig omtalte sager: fornyelse af fiskerflåden og fiskerigrænsen, er efter mit skøn de mest aktuelle i dagens debat, men i øvrigt er der en hel række sager, der er af stor vigtighed. Da klokken er ved at falde i slag for afslutningen af denne samling og denne folketingsperiode, skal jeg nøjes med kun at nævne nogle af dem. Jeg kan således nævne udvidelsen og

moderniseringen af Dronning Alexandrines Hospital i Thorshavn og sygehuset i Klaksvig, et nyt sindssygehospital, en nyordning af det højere skolevæsen, en videreførelse af havnebygningen, heri beregnet Thorshavn havn.

Jeg kan også nævne folkepensionen. Denne sag har været til behandling i indeværende lagtingssamling. Man var i det udvalg, der var nedsat i sagen, enig i, at lagtinget ikke i indeværende samling så sig i stand til at fremsætte forslag til vedtagelse af folkepensionen. Derimod vedtog man at føre satsene for alders- og invaliderente à jour, således at de blev de samme som på landet hernede. Dette medfører en forhøjelse af ydelserne på 7 pct. og vil medføre en anslået udgiftsforhøjelse for staten på henholdsvis 120 000 kr. og 45 000 kr., i alt ca. 165 000 kr., hvilket er tiltrådt af finansudvalget. Statens samlede udgifter til alders- og invaliderente for Færøerne er for finansåret 1957-58 anslået til henholdsvis 1 790 000 kr. og 645 000 kr.

Jeg vil til slut udtale min tak til regeringen og samtlige partier i denne sal for udvist velvilje og forståelse for de sager, som har haft tilknytning til min valgkreds, Færøerne.

Oluf Pedersen: De store sandheder er altid enkle. Derfor kunne retsforbundets første program udtrykkes ganske kort: folkets økonomiske frigørelse ved ad fredelig vej at søge den nuværende magtstat omdannet til en retsstat, hvis opgave alene ville være at sikre borgernes personlige frie ret til udbytte af eget arbejde, lige andel i landets grundværdier og deltagelse i styret i fælles anliggender. Vi har senere føjet forklarende til: retsforbundet bekæmper derfor alle særrettigheder og monopoler, der er opnået enten ved lovgivning, penge-magt eller organisationsvælde.

Dette enkle program viser efter min opfattelse også, hvordan vi skal overvinde de bestående vanskeligheder, som jeg synes man i disse dage fra anden side har kludret forfærdeligt med. Det sker nemlig ikke ved en ny omgang skatter, som det ærede socialdemokratiske medlem hr. Erhard Jakobsen rejser landet rundt og fortæller. Han siger, at vi skal have en almindelig forbrugsskat; han nærer åbenbart en græn-